

2. Ako na odgovor na prvo pitanje već ne bude potvrđan:

Treba li članak 56. UFEU-a, Direktivu 96/71/EZ i Direktivu 2014/67/EU tumačiti na način da im se protivi izricanje kumulativnih novčanih kazni bez apsolutnog najvišeg iznosa za povrede formalnih obveza u slučaju korištenja prekogranične radne snage?

(¹) SL 1997., L 18, str. 1. (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 5., svezak 5., str. 127.)

(²) Direktiva 2014/67/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 15. svibnja 2014. o provedbi Direktive 96/71/EZ o upućivanju radnika u okviru pružanja usluga i izmjeni Uredbe (EU) br. 1024/2012 o administrativnoj suradnji putem Informacijskog sustava unutarnjeg tržišta (SL 2014., L 159, str. 11.)

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 20. ožujka 2019. uputio Cour administrative (Luksenburg) — État du Grand-duché de Luxembourg protiv B

(predmet C-245/19)

(2019/C 213/08)

Jezik postupka: francuski

Sud koji je uputio zahtjev

Cour administrative

Stranke glavnog postupka

Žalitelj: État du Grand-duché de Luxembourg

Druga stranka u žalbenom postupku: B

Prethodna pitanja

1. Treba li članke 7. i 8. te članak 52. stavak 1. Povelje Europske unije o temeljnim pravima, eventualno u vezi s člankom 47. navedene Povelje, tumačiti na način da im je protivno nacionalno zakonodavstvo države članice kojim se, u okviru postupovnog režima u području razmjene informacija na zahtjev koji je osobito uspostavljen radi provedbe Direktive Vijeća 2011/16/EU od 15. veljače 2011. o administrativnoj suradnji u području oporezivanja i stavljanju izvan snage Direktive 77/799/EEZ (¹), isključuje mogućnost da treća osoba koja posjeduje informacije podnese bilo kakvo pravno sredstvo, osobito sudsko, protiv odluke kojom joj nadležno tijelo te države članice nalaže da mu dostavi informacije kako bi postupilo po zahtjevu za razmjenu informacija koji je podnijela druga država članica?

2. U slučaju potvrdnog odgovora na prvo pitanje, treba li članak 1. stavak 1. i članak 5. Direktive 2011/16 tumačiti, prema potrebi s obzirom na promjenu tumačenja članka 26. predložka porezne konvencije OECD-a, na način da zahtjev za razmjenu, zajedno s nalogom nadležnog tijela države članice koja prima zahtjev i po njemu postupa, ispunjavaju kriterij nepostojanja očitog nedostatka predvidive relevantnosti s obzirom na to da država članica koja podnosi zahtjev navodi identitet dotičnog poreznog obveznika, razdoblje na koje se odnosi istraga države članice koja podnosi zahtjev i identitet osobe koja posjeduje odnosne informacije, tražeći pritom informacije o ugovorima te povezanim neodređenim računima i plaćanjima koji su utvrđeni kriterijima koji se odnose, kao prvo, na činjenicu da ih je sklopila identificirana osoba koja posjeduje informacije, kao drugo, na njihovu primjenjivost tijekom godina oporezivanja na koje se odnosi istraga tijela države koja podnosi zahtjev i, kao treće, na njihovu povezanost s identificiranim dotičnim poreznim obveznikom?

(¹) JO 2011, L 64, p. 1.

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 20. ožujka 2019. uputio Cour administrative (Luksemburg) — État du Grand-duché de Luxembourg protiv B, C, D, F.C.

(predmet C-246/19)

(2019/C 213/09)

Jezik postupka: francuski

Sud koji je uputio zahtjev

Cour administrative

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: État du Grand-duché de Luxembourg

Tuženici: B, C, D, F.C.

Druga stranka: A

Prethodna pitanja

1. Treba li članke 7. i 8. te članak 52. stavak 1. Povelje Europske unije o temeljnim pravima, eventualno u vezi s člankom 47. navedene Povelje, tumačiti na način da im je protivno nacionalno zakonodavstvo države članice kojim se, u okviru postupovnog režima u području razmjene informacija na zahtjev koji je osobito uspostavljen radi provedbe Direktive Vijeća 2011/16/EU od 15. veljače 2011. o administrativnoj suradnji u području oporezivanja i stavljanju izvan snage Direktive 77/799/EEZ (¹), isključuje mogućnost da treća osoba koja posjeduje informacije podnese bilo kakvo pravno sredstvo, osobito sudsko, protiv odluke kojom joj nadležno tijelo te države članice nalaže da mu dostavi informacije kako bi postupilo po zahtjevu za razmjenu informacija koji je podnijela druga država članica?